

Indenrigsminister. Jeg har heller ikke tænkt mig, at en saadan Institution skulde kunne blande sig i Administrationen paa en uheldig Maade; der maa være bestemte Regler for dens Virksomhed, den maa have en bestemt Afgrænsning, men ikke desto mindre tror jeg, den vil kunne gøre sin Nytte. Det synes, som om vi er enige herom og om det hele. Jeg har kun nævnt Tanken her, idet jeg mener, at vi bedre kan forhandle Enkeltheder i et Udvalg.

Hermed sluttede Forhandlingerne.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Kammersgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Almindelig borgerlig Straffelov.

Forhandlingerne genoptoges.

Sundbo: Et Par spøgefulde Bemærkninger, som jeg gjorde i Indledningen til mit Foredrag, har aabenbart fortørnet et Par Jurister i denne Forsamling. Naar jeg sagde, at vi vel kunde vente, at en hel Række af Jurister vilde tage Ordet, skulde deri ikke ligge nogen Fornærmelse mod de Herrer, tværtimod. Jeg forudsatte blot, at de havde Interesse for denne Sag, som særlig falder ind under deres Fag, og jeg synes derfor ikke, at det ærede Medlem Hr. Pürschel eller det ærede Medlem Hr. Heilesen behøvede at tage det fortrydeligt op. Jeg glæder mig imidlertid over, at de Herrers Ordførertaler saavel som det ærede Medlem Hr. Rytters Tale tyder paa, at vi faar en forholdsvis let Forhandling om dette Lovforslag, og at det kan ventes, at vi ikke alene faar det ført ret vidt frem i denne Samling, men ogsaa vil komme til Enighed i Hovedsagen.

Et af de Punkter, der har været stærkest omtalt, er til min store Forundring Dødsstraffen. Jeg maa tilstaa, at jeg i min Enfoldighed havde tænkt mig, at dette Spørgsmaal var endeligt løst, at der i alt

Fald var afgørende Flertal for, at Dødsstraffen nu burde ophæves. Den Slutning var jeg noget berettiget til at drage af Forhandlingerne i Kommissionen angaaende Straffeloven, idet samtlige Medlemmer med Undtagelse af eet holdt paa Dødsstraffens Afskaffelse, og det ene Medlem var alt andet end begejstret for den, men syntes vist nærmest, han var tvunget til at gaa frivilligt med. Ikke desto mindre har der jo mellem Ordførerne og navnlig blandt de andre Talere været Begejstring for Dødsstraffen, i hvert Fald har man ønsket, at den skulde bibeholdes. Mildest var jo det ærede Medlem Hr. Rytter, som vilde beholde Dødsstraffen i Loven, men ikke vilde have den udført. Det synes jeg ikke er nogen morsom Maade at gøre det paa og heller ikke nogen meget virkningsfuld Maade, for jeg gad vide, hvilken Nytte Dødsstraffen skulde gøre, naar det paa Forhaand var sagt fra denne Plads og fra Rigsdagen i det hele taget, at den ingen Sinde skulde bruges. I hvert Fald naar det ærede Medlem Hr. Rytter var Justitsminister, kunde de, der kom paa Kant med Straffeloven, være rolige, thi saa vilde Dødsstraffen ikke blive anvendt. Men jeg tror nu, at det ærede Medlem lægger noget for meget i den Skræk, der er for Døden, og det maa vel ligge i, at der i vore Dage virkelig er nogen Forskrækkelse for Døden og ikke saa meget Mod, som ønskeligt kunde være. Man mener, at Dødsstraffen er den farligste Straf, men jeg skulde tro, at de, der har Udsigt til at komme til at sidde 16 Aar i Tugthuset eller sidde dér for Livstid, vil foretrække Dødsstraf fremfor denne Indspærring. Naar de paa Forhaand ved, at Straffen ikke bliver udført, ved jeg uægtelig ikke, hvad der skulde forskrække dem. Men heller ikke de andre ærede Ordførere, der har talt til Fordel for Dødsstraffens Bibeholdelse, synes jeg har gjort det med nogen synderlig Vægt eller Kraft, og jeg nærer nogen Tro til, at vi kan blive enige om at skyde denne forældede Straf helt ud.

I øvrigt anser jeg det for ganske umuligt, at Dødsstraffen nogen Sinde kan blive anvendt her i Landet i Fremtiden, eftersom den kun er blevet udført 4 Gange efter 1866 og sidste Gang i 1892. At man nu, 30 Aar efter, skulde faa en saadan Eksekution at se her i Landet, anser jeg for ganske udelukket; jeg tror, den offentlige Mening vil være saa stærkt derimod, at ingen Justitsminister tør tage Ansvaret for at lade Dødsstraffen udføre. Jeg er rolig for den nuværende Justitsminister, han har foreslaaet